

Muutosvastarintaa

Jostain käsittämättömästä syystä tyhmillä kansalaisilla on usein vaikeuksia ymmärtää yhteiskunnalle välttämätöntä edistystä, kuten sitä että postin tuominen perille asti ei mitenkään sovi nykyaikaiseen tulosvastuulliseen bernsteinilaiseen maailmankatsomukseen, jossa tärkeintä ei ole päämäärä, vaan liike oikeaan suuntaan sekä siitä rahastaminen.

Varsinkin tulosvastuun käsite on ollut suurelle yleisölle aika vieras. Siihen on kuitenkin syytä tottua, koska nykyisin tulosvastuutonta elämänalaa ei enää ole, urheilua lukuunottamatta. Tulosvastuuseen on siirtynyt esimerkiksi Ilmatieteen laitos, joka kunnan korvausta vastaan ennustaa minkälaisia ilmoja tahansa. Kun tottumattomat asiakkaat eivät ole vielä suostuneet maksamaan palveluista täyttä katetta, tällaisia ilmoja sitten on saatu. Kieltämättä aurinkoiselle kesäpäivälle ajateltu hinta, 3450 mk tonttia kohden, tuntuu ensi hätään aika kovalta, mutta onhan siitä toisaalta kustannuksiakin.

Postissa tulosvastuu tarkoittaa tietysti sitä, että kirjeet ja muut kuljetetaan täsmälleen niin pitkälle kuin postimaksut riittävät. Tarkoissa mittauksissa on todettu, että tavallinen 2,10 markan postimerkki riittää niukin naukin omakoti- tai rivitalon kohdalle tielle, muttei missään nimessä postiluukkuun saakka.

Kulut perille asti viemisestä olisivat 2,14 markkaa. 2,14 markan postimerkkejä on kuitenkin mahdotonta valmistaa, koska pennit ja viisipennisetkin on poistettu käytöstä. Seuraava porras olisi siis 2,20 markan merkki, mutta toistaiseksi sitä ei voida toteuttaa, koska kirjeet menisivät silloin kuusi penniä liian kauas, eli useimmissa tapauksissa takapihalle, navetan taakse tai ulkokuusiin. Se ei olisi vastaanottajalle yhtään sen onnellisempi ratkaisu kuin laatikkokanto.

Asiantuntijat toteavat ilmeisen oikein, että ainainen purkaus postin kehittämistä vastaan johtuu ns. muutosvastarinnasta. Henkisesti paikalleen jämähtäneet ihmiset vastustavat mitä tahansa edistystä, vaikka se kuinka olisi tarkoitettu vain heidän omaksi edukseen.

Tätäkin ilmiötä valaisee muutama historiallinen esimerkki. Ranskalaisissa tutkimuksissa on todettu mm. että jo sikäläisen vallankumouksen aikana esiintyi laajaa muutosvastarintaa. Peräti 67 prosenttia niistä ihmisistä, jotka katkaistiin giljotiinilla, vastusti tätä fyysistä muutosta sätkimällä, kiroilemalla, tempoilemalla ja riuhtomalla, vaikka heille oli tarjolla vuosisadan kenties merkittävimmän teknisen keksinnön suoma palvelu. Samantapaista henkeä on sittemmin tavattu kautta maailman, viimeksi Kuwaitissa ja Kurdistaniassa.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)